

OSIEMNAŚCIE RDZENNYCH ŚLUBOWAŃ BODHICITTY

NALEŻY ZANIECHAĆ NASTĘPUJĄCYCH CZYNÓW:

1. Wychwalać siebie samego, kwestionując przy tym wartość innych, w celu zdobycia darów materialnych, szacunku i poważania dla siebie jako nauczyciela bądź dla jakichkolwiek innych zysków.
2. Kierując się chciwością albo pragnieniem, aby gromadzić wiedzę wyłącznie dla siebie samego, nie udzielić materialnej pomocy lub nauk Dharmy tym, którzy zostali dotknięci cierpieniem i pozostają bez żadnego wsparcia.
3. Odmowa wysłuchania kogoś, kto kiedyś nas skrzywdził, lecz przyznaje się do tego i prosi o wybaczenie, jak również żywienie do niego, w dalszym ciągu, urazy.
4. Potępianie nauk Buddy i nauczanie błędnych poglądów.
5. Zagarnąć dla siebie dary złożone Trzem Klejnotom Schronienia, poprzez ich zatajanie, kradzież lub matactwo.
6. Pogardzać tripitaką lub głosić, że teksty te nie są nauczaniem Buddy.
7. Odmawiając wybaczenia mnichom, którzy złamali swoje ślubowania, usunąć ich z klasztoru lub wyrzucić poza nawias Sanghi.
8. Dokonać jednego z pięciu niemoralnych czynów: zabić swoją matkę, ojca, arhata; świadomie zranić Buddę; utrzymując lub głosząc sekciarskie poglądy, spowodować rozłam w Sandze.
9. Utrzymywać poglądy sprzeczne z nauczaniem Buddy, jak np. sekciarstwo, brak wiary w Trzy Klejnoty Schronienia, brak wiary w prawo przyczyny i skutku, itp.
10. Całkowicie zniszczyć jakieś miejsce za pomocą np. ognia, bombardowania, skażenia środowiska lub czarnej magii.
11. Udzielać nauk na temat pustki tym, którzy nie są jeszcze w stanie tego nauczania pojąć.
12. Zniechęcać ludzi do ścieżki wiodącej ku w pełni oświeconemu stanowi Buddy i nakłaniać ich, aby dążyli tylko do indywidualnego wyzwolenia z cierpienia.
13. Nakłaniać ludzi, aby porzucili zasady wyznaczone przez ślubowania moralnego zachowania.
14. Lekceważąc nauczanie hinajany i głosząc, że praktyka ta nie prowadzi do nirwany, nakłaniać innych, aby podzielali nasze niewłaściwe poglądy na ten temat.

15. Praktykować, wspierać lub nauczać Dharma dla zysku finansowego lub sławy, jednocześnie podkreślając czystość swoich motywów, oskarżając zaś innych o wykorzystywanie Dharma dla takich celów.
16. Nie rozumiejąc zagadnienia pustki w ogóle lub co najwyżej w minimalnym stopniu, przekonywać innych, że jeśli uda im się osiągnąć równie dogłębny poziom zrozumienia pustki, jak nasz własny, to staną się tak wielkimi i urzeczywistnionymi istotami, jak my.
17. Zachęcać innych, by podarowali nam przedmioty pierwotnie przeznaczone na ofiary dla Trzech Klejnotów Schronienia lub przyjmować takie dary.
18. Odbierać cokolwiek mnichom praktykującym medytację i przekazywać tym, którzy jedynie recytują tekst.

CZTERDZIEŚCI SZEŚĆ DODATKOWYCH ŚLUBOWAŃ BODHICITY

NALEŻY ZANIECHAĆ NASTĘPUJĄCYCH CZYNÓW:

1. Nie dążyć do rozwoju pełnej szacunku wiary i zaufania, tzn. nie składać codziennie ofiar Trzem Klejnotom Schronienia swoim ciałem, mową i umysłem (pokłonów, modlitw i medytacji nad ich zaletami).
2. Będąc niezadowolonym ze stanu obecnego, oddawać się myślom, które utrwalają lgnięcie do zdobycia i posiadania rzeczy.
3. Nie okazywać szacunku starszym mnichom, którzy mogą być bodhisattwami.
4. Nie udzielić odpowiedzi na pytanie, na które jesteśmy w stanie odpowiedzieć.
5. Odmowa przyjęcia zaproszenia spowodowana gniewem, zazdrością, chęcią zranienia uczuć zapraszającego, dumą, uznawaniem siebie za osobę zbyt wysoko postawioną, aby przebywać z innymi, lub obawą, że towarzystwo ludzi niższej rangi ściągnęłoby na nas lekceważenie ze strony wyżej postawionych.
6. Odmowa przyjęcia prezentu lub ofiary pieniężnej z powodu gniewu, dumy lub zazdrości.
7. Nie udzielić nauk Dharma tym, którzy wyrażają pragnienie, by je poznać.
8. Ignorować, nie przebaczyć lub pozostawiać bez pomocy tych, którzy złamali swoje ślubowania dyscypliny i samokontroli moralnej.
9. Odmowa udzielenia nauk związanych z pewnym aspektem Dharma, który ktoś pragnie poznać, a który jest nam znany, lecz nie należy do naszej własnej praktyki lub zainteresowań.

10. Obawiając się naruszyć ślubowania moralności, odmówić dokonania któregoś z siedmiu negatywnych czynów ciała i mowy, chociaż działania takie wynikałyby z motywacji bodhicitty i były usprawiedliwione przez okoliczności.
11. Wynikająca z braku współczucia odmowa dokonania któregośkolwiek z siedmiu negatywnych czynów ciała i mowy, chociaż działania takie wynikałyby z motywacji bodhicitty i były uzasadnione przez okoliczności.
12. Przyjmować od innych podarunki, wiedząc, że zostały one zdobyte poprzez jedną z pięciu negatywnych form zarabiania na życie: pochlebstwo, wymuszenie poprzez szantaż, wyłudzenie, łapówka lub oszustwo.
13. Umieszczać swoje główne zainteresowania we frywolnych działaniach, jak np. rozrywka, sporty, picie alkoholu, wygłupy i tym podobne, powodujących błędzenie umysłu i bezgraniczne marnowanie czasu, który moglibyśmy wykorzystać, bardziej konstruktywnie, na praktykowanie Dharmy.
14. Utrzymywać postawę pragnienia naszej własnej ucieczki z samsary, nie dbając o innych.
15. Obawiając się utraty popularności, nie dotrzymywać przysięgi i zobowiązań bodhisattwy.
16. Złamawszy, z powodu splamień, jedno z przyjętych zobowiązań, nie dokonywać właściwych przeciwstawnych, pozytywnych działań.
17. Praktykując prawość, w dalszym ciągu ulegać wybuchom gniewu i reagować zemstą, gdy ktoś nas uderzy, nakrzyczy na nas, określi nas nieprzyjemnym słowem lub okaże nam swój gniew.
18. Odmowa udzielenia pomocy komuś, kto jest na nas zły.
19. Odmowa przyjęcia przeprosin ze strony kogoś, kto jest wobec nas winien.
20. Pielęgnować gniewne myśli i ulegać im.
21. Gromadzić krąg uczniów i naśladowców, aby uzyskać od nich rozmaite dobra, np. zysk, szacunek, miłość lub bezpieczeństwo.
22. Nie wkładać wysiłku w działania mające na celu wyeliminowanie naszego własnego lenistwa, skłonności do odkładania obowiązków na później, do marnowania czasu i energii na trywialne rzeczy samsary, trwania w złudzeniu niemożności i innych tego typu przeszkód.
23. Uzależnienie od frywolnych rozmów i plotek na temat seksu, napitków, narkotyków, sekciarstwa itp., spowodowane przywiązaniem i pożądaniem tych rzeczy.

24. Nie podejmować wysiłków mających na celu poznawanie metod, dzięki którym osiąga się koncentrację jednopunktową.
25. Nie podejmować wysiłków mających na celu wyeliminowanie rozproszenia, blokującego naszą medytację.
26. Postrzegać pełne ekstazy doświadczenia medytacji i inne podobne owoce praktyki jako cel sam w sobie i żywić przywiązanie do takich stanów.
27. Odmowa studiowania nauk hinajany.
28. Podążając efektywną ścieżką i znajdując się na stabilnej i pewnej drodze do oświecenia, zwrócić się ku całkowicie innym metodom praktyki; na przykład zmienić nauczyciela i pojazd w połowie przebytej drogi.
29. Poświęcać cały swój czas i energię na czytanie niebuddyjskich nauk, które, choć są dozwolone - a nawet mogą przynieść korzyść, pomagając zrozumieć innych - nie powinny być wykorzystywane jako pretekst do odmowy studiowania Dharmy.
30. Żywić przywiązanie do teorii niebuddyjskich, znanych nam jedynie z lektury, i przedkładać je ponad Dharmę
31. Odrzucić nauki mahajany.
32. Kierując się arogancją lub gniewem, wychwalać siebie samego i umniejszać wartość innych.
33. Odmowa uczestnictwa w religijnych dyskusjach, spotkaniach, pudżach, ceremoniach itp. wydarzeniach.
34. Brak szacunku dla swojego Mistrza i brak ufności w Jego słowa.
35. Odmowa udzielenia pomocy tym, którzy jej potrzebują.
36. Wymigiwać się od opieki nad ludźmi chorymi.
37. Nie czynić starań, aby uśmierzyć fizyczne cierpienie innych.
38. Nie ukazywać Dharmy tym, którzy, nie będąc świadomi jej istnienia, zabiegają tylko o szczęście w tym życiu.
39. Brak wdzięczności za życzliwość okazaną nam przez innych.
40. Nie czynić starań, aby zmniejszyć żal i smutek innych ludzi.
41. Nie udzielać materialnego wsparcia biednym i potrzebującym.

42. Brak troski o swoich uczniów, krewnych, przyjaciół i tych, którzy pozostają pod naszą opieką, nieudzielanie im nauk czy materialnej pomocy.
43. Nie wspierać innych w praktyce Dharmy ani w innych prawych uczynkach, nie wyrażać zachęty do podejmowania takich działań.
44. Powstrzymywać się od udzielania pochwał i wsparcia tym, którzy na to zasłużyli.
45. Pozwalać, aby inni dokonywali krzywdzących czynów w ogóle, zwłaszcza zaś czynów skierowanych przeciwko Dharmie, i nie podejmować działań, koniecznych w danych okolicznościach, aby uniemożliwić wyrządzenie krzywdy.
46. Władając szczególną mocą np. fizyczną, nie użyć jej w chwili szczególnej potrzeby.

Przy łamaniu ślubowania muszą być obecne cztery czynniki, aby uznać, że zostało ono złamane całkowicie. Po pierwsze, nie uznajemy tego, co zostało dokonane, za błąd. Po drugie, nie odstępujemy od myśli o kontynuacji naszego działania. Po trzecie, to, co zrobiliśmy napawa nas szczęściem i radością. Po czwarte, brak wstydu i jakiegokolwiek refleksji, brak najmniejszej troski o konsekwencje naszego czynu dla nas samych i innych.

Jeśli dojdzie do złamania jednego z wymienionych tu zobowiązań bodhisattwy, należy przywołać cztery przeciwstawne moce, właściwe dla dokonanego negatywnego czynu. Jest to jedyna droga, aby zapobiec skutkom karmicznym. Następnie, podczas stosownej ceremonii, należy przyjąć ponownie ślubowania bodhisattwy.

Na podstawie angielskiego przekładu, opublikowanego na potrzeby inicjacji Kalaczakry w Grazu w 2002 roku, na język polski przełożyła Barbara Kropiwnicka (październik 2003, poprawki naniesione w kwietniu 2009 r.)